

V bufetu

Karel Plíhal

C **G/H**
1. Jen nechte trpaslíka Ondřeje,
Ami **Emi**
jen ať si dá, co hrdlo ráčí,
Ami F C Emi7 A7
ať se, chudák malej, taky jednou poměje,
D7 G
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.

2. Jídlo je nejlepší lék na lásku,
v tomhletom mám už trochu školu,
když jsem ho našel, jeho život visel na vlásku,
vrhnul se v zoufalosti ze psacího stolu.

F G C Ami
R: Srdce má rozervané na hadry
Dmi E Ami
pro jednu trpaslici ze sádry,
As7 C A7
byla tak krásná, až se věřit nechtělo,
D7 G
jako by ji uplácal sám Michelangelo,
F G C Ami
nosil jí rybízové korálky,
Dmi E Ami
koukala nepřítomně do dálky,
As7 C A7
tak velkou láskou ji, chudák, zahrnul,
D7 G
že by se i kámen nad ním ustrnul,
C
ale sádra ne.

3. Tak, prosím, nechte toho Ondřeje,
jen ať si dá, co hrdlo ráčí,
když už mu osud v lásce zrovna dvakrát nepřeje,
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.

4. Ať jsme velký nebo maličký,
na jedné lodi všichni plujem,
koukejte, jak mu jedou laskonky a chlebičky,
než končit s životem, je lepší dostat průjem.

R: